

«Ο ΤΗΡΩΝ»

Γέροντας Σωφρόνιος (Σαχάρωφ)

Ο Οικουμενικός αγιορείτης του Έσσεξ.
(Μόσχα Ρωσίας 1896-Έσσεξ Αγγλίας 11-07-1993)

Γέροντας γεννήθηκε στην Μόσχα της Τσαρικής Ρωσίας από ορθόδοξους γονείς το 1896, στις 22 Σεπτεμβρίου, 04.00 η ώρα το πρωί. Ήταν το δεύτερο παιδί μιας οικογένειας με άλλα εννέα αδέρφια. Βαπτίστηκε στην εκκλησία του Σωτήρα και πήρε το όνομα Σέργιος. Από την παιδική του ηλικία έδειχνε μια σπάνια ικανότητα στην προσευχή. Σαν νέος μάλιστα μπορούσε να απαντά σε θέματα θεολογικά από αιώνων ζητούμενα. Έτσι από νωρίς είχε καταληφθεί από επείγουσα επιθυμία να εισχωρήσει στην καρδιά της θείας αιωνιότητας.

Μπαίνει ως μαθητής στη Κρατική Σχολή Καλών Τεχνών της Μόσχας και επιδόθηκε στη ζωγραφική. Την ίδια περίοδο απέκτησε ενδιαφέρον για τον Βουδισμό και γενικότερα για την Ινδική Φιλοσοφία. Αυτή η παιδεία άλλαξε την πορεία της εσωτερικής του ζωής. Ο ανατολικός μυστικισμός του φαινόταν τώρα βαθύτερος του Ορθόδοξου Χριστιανισμού.

Σε κάποια φάση άρχισε να ασχολείται με την γιόγκα, αλλά ως φορέας μέρους της Ρωσορθόδοξης παράδοσης δεν έχασε την αγάπη του για την ωραιότητα της φύσης. Επί πλέον σαν καλλιτέχνης είχε μεγάλα προβλήματα για να εργασθεί στη μετεπαναστατική Ρωσία. Γι' αυτό άρχισε να επιζητεί την μετανάστευση στη Δυτική Ευρώπη.

Το 1921 (25 ετών) φτάνει στη Γαλλία, το Ευρωπαϊκό κέντρο των ζωγράφων. Δόθηκε με την ψυχή και το σώμα στη Ζωγραφική. Τα έργα του έγιναν δεκτά στα καλλιτεχνικά σαλόνια και πήρε μέρος σε Εκθέσεις με μεγάλη επιτυχία. Όμως η καθαρή διάνοηση δεν του γέμιζε την ψυχή. Τότε ξαφνικά θυμήθηκε την εντολή του Ιησού για την αγάπη προς το Θεό «**εξ όλης της καρδιάς και εξ όλης της διανοίας**».

Ο ίδιος διηγείται: «Ήμουν στο Παρίσι, τα είχα όλα, ζούσα με τον καλλιτεχνικό κόσμο του Παρισιού και συμμετείχα σε όλες τις εκδηλώσεις. Όμως τίποτα δεν μου έδινε χαρά και ανακούφιση. Μετά από κάθε εκδήλωση του καλλιτεχνικού κόσμου, είχα μέσα μου κενό και αγωνία. Ο λογισμός μου, μου έλεγε πως κάτι πρέπει να κάμω, για να φύγω από το αδιέξοδο, που με συνέιχε. Όμως δεν εύρισκα λύση. Ένα βράδυ, μετά από μία διασκέδαση, ανέβαινα στο σπίτι μου με σκυμμένο το κεφάλι και αργό βήμα. Έλεγα πως αυτή η ζωή είναι θάναυση, είναι ανιαρή. Τότε σκέφτηκα να γίνω μοναχός, όμως πού και πώς δεν είχα ιδέα. Ήμουν Ρώσος εμικρέ-πρόσφυγας στη Γαλλία. Εκεί υπήρχαν πολλοί Ρώσοι, οι οποίοι ίδρυσαν το Θεολογικό Ινστιτούτο Του Αγίου Σεργίου... Στο Ινστιτούτο του Αγίου Σεργίου, όλοι μιλούσαν για Θεό, αλλά Θεό δεν είδα, ενώ όταν πήγα στο

Ο Άγιος Σιλουανός

Άγιο Όρος, κανείς δεν μιλούσε για Θεό και όλα έδειχναν τον Θεό».

Εισάγεται στο Ορθόδοξο Θεολογικό Ινστιτούτο του Παρισιού, με την ελπίδα να μάθει πώς να ...προσεύχεται και πώς να καταπολεμήσει τα πάθη του! Ένα χρόνο οι σπουδές δεν του έδωσαν το κλειδί για τη ...Βασιλεία των Ουρανών. Αποφασίζει λοιπόν να γίνει μοναχός.

Ο νεαρός αλλά έμπειρος στις αναζητήσεις του σπουδαστής φτάνει το 1925 στην Αθήνα και με καράβι από τον Πειραιά εγκαταβιώνει στο Ρωσικό Μοναστήρι του Αγίου Παντελεήμονα, στα Δυτικά παράλια του Άθωνα. Μετά

Ο τάφος του Γέροντα Σωφρόνιου

από τέσσερα χρόνια γνωρίζει το σημαντικότερο πρόσωπο της ζωής του στη Γη, τον Άγιο Ρώσο γέροντα Σιλουανό, τον Αθωνίτη. Ο γέροντας γίνεται πνευματικός του οδηγός. Ο ίδιος όμως δεν τολμούσε να ονειρευτεί ένα τέτοιο θαύμα! Επί οκτώ χρόνια περίπου κάθισε κοντά στον γέροντα (μέχρι τον θάνατό του, 24-9-1938). Ο Σωφρόνιος έγινε επιστήθιος αλλά και πιστός μαθητής του για πάντα...

Ορφανός από τον πνευματικό του, και με ευλογία του ηγουμένου της Ι. Μ. και του Συμβουλίου της αναχωρεί για την «έρημο» του Αγίου Όρους, τα γνωστά Καρούλια. Εκεί από φήμες έμαθε για τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο! Η προσευχή του τότε ενισχύθηκε χάριν όλης της ανθρωπότητας. Προσευχόταν για τους σκοτωμένους, για τους φονιάδες, για να μην νικήσει το κακό...

Η απομόνωσή του πήρε τέλος όταν «υποχρεώθηκε» κατά κάποιο τρόπο να γίνει εξομολόγος και πνευματικός πατέρας των αδελφών της Ι. Μονής του Αγίου Παύλου, Οσίου Γρηγορίου, Οσίου Σίμωνος Πέτρας, Οσίου Ξενοφώντος, αλλά και άλλων κελιών και σκητών, στα Νοτιοδυτικά παράλια του Άθωνα. Είχε βέβαια από καιρό αρχίσει να δέχεται αναχωρητές και ερημίτες όπως και να κάνει σ' αυτούς επισκέψεις. Ήταν μια δύσκολη και άκρως επικίνδυνη αποστολή. Μετά από τέσσερα χρόνια στους βράχους υπάκουσε στην Μονή του Αγ. Παύλου να ζήσει σ' ένα σπήλαιο κοντά στο μοναστήρι. Το σπήλαιο ήταν στην απομόνωση, αλλά είχε και παρεκκλήσιο για τους σπηλαιώτες, λαξευμένο σε βράχο. Το χειμώνα το νερό έφτανε μέχρι το κρεβάτι και ούτε φωτιά μπορούσε να ανάψει! Η επισφαλής υγεία του τον ανάγκασε να το εγκαταλείψει τον τρίτο χειμώνα...

Μετά από αυτό κατάφυγε στην ...Γαλλία όπου θα έκανε μια χειρουργική επέμβαση και θα αποτελείωνε το βιβλίο που έγραφε για τον γέροντά του Σιλουανό. Υπολόγιζε να μείνει ένα χρόνο, αλλά ...άλλες οι βουλές του Κυρίου! Το 1948 (52 ετών) εκδίδει τα χειρόγραφα του Αγ. Σιλουανού με ανάλυση της διδασκαλίας του και με την βιογραφία του. Αυτή την έκδοση την φιλοτέχνησε μόνος του! Το 1952 ακολουθεί μια έντυπη έκδοση. Ύστερα ακολουθούν οι μεταφράσεις στην Αγγλική, Γερμανική, Ελληνική, Γαλλική, Σερβική και συνέχεια σε άλλες γλώσσες. Πρόκειται για το πασίγνωστο βιβλίο «Ο Άγιος Σιλουανός ο Αθωνίτης», που σήμερα κυκλοφορεί από το μοναστήρι του Έσσεξ.

Την εποχή εκείνη (1959 και σε ηλικία 63 ετών) με θαυμαστές συνθήκες εγκαταβιώνει στο Έσσεξ της Αγγλίας, ιδρύει μια αδελφότητα και αρχικά δεχόταν όποιον ζητούσε την πνευματική του βοήθεια. Αργότερα κτίζει το Μοναστήρι του Τιμίου Προδρόμου. Η ηλικία του και η φθίνουσα υγεία του τον ανάγκασαν να αναθέτει πολλή απ' την δραστηριότητά του στους μοναχούς του. Αυτός αφιερώνεται στη λειτουργία! Είναι γεμάτος μέχρι τα χείλη με τη γνώση του Θεού. Είναι καθαρός, σπλαχνικός και αυστηρός στις κρίσεις του, πράγμα που οδηγεί τον άλλο σε νέες ενδοσκοπήσεις.

Το τέμπλο του ναού του Τιμίου Προδρόμου στο ESSEX.

Η κάθε εκδήλωσή του δίδασκε να έχουν οι πιστοί αγάπη στην καρδιά τους. Ήταν φορές που έπαιζε με τα παιδιά των προσκυνητών. Έλεγε συχνά: «Τα παιδιά καταλαβαίνουν πολύ καλά αυτά που τους. Πρέπει να τους μιλάς με σεβασμό όπως στους μεγάλους, αν και οι μεγάλοι δεν καταλαβαίνουν όπως αυτά!...». Έλεγε, ότι για να μη φύγει ένα παιδί από

τον δρόμο της Εκκλησίας, δεν φτάνουν μόνο οι καλοί πνευματικοί, αλλά θα πρέπει και οι γονείς να δίνουν το ανάλογο παράδειγμα στα παιδιά...

Όταν ήθελε να αποφασίσει περί ενός προβλήματος διερωτιόταν: «*Τι θα μου έλεγε η Μετανοιά μου και οι πατέρες του Αγίου όρους;*» Ευτυχώς που ο Θεός καταξίωσε τον π. Σωφρόνιο να αποκαλύψει τον πλούτο της Ορθόδοξου παραδόσεως στη Δύση. Ευτύχισε μάλιστα να γνωρίσει την επίσημη αναγνώριση της αγιότητας του πνευματικού του πατέρα Σιλουανού το 1987, αλλά και τον εγκαινιασμό του πρώτου ναού προς τιμήν του οσίου Σιλουανού.

Στις 11 Ιουλίου του 1993, πλήρης ημερών (97 ετών) και αφού όργωσε πνευματικά όλη την Ευρώπη και πάλεψε στα νιάτα του με τις αξίες της Άπω Ανατολής, κοιμήθηκε «προς Κύριον». Ο τάφος του γέροντα είναι στο μέσο του κτιστού κοιμητηρίου της Μονής...

Λόγοι του γέροντα Σοφρωνίου:

- «... Η αληθινή Εκκλησία διαφυλάσσει πάντα άθικτη τη διδασκαλία του Χριστού, αλλά δεν την κατανοούν όλοι όσοι θεωρούν τον εαυτό τους μέλος της Εκκλησίας και μιλούν μάλιστα εξ ονόματός της. Γιατί οι θύρες της αγάπης της είναι διάπλατα ανοιγμένες για κάθε άνθρωπο, ανεξάρτητα από την πνευματική του πρόοδο, αρκεί να ομολογεί πίστη και πόθο για σωτηρία. Γι' αυτό στη δεδομένη εμπειρική ζωή της Εκκλησίας παρουσιάζεται πάντα μια ανάμειξη της αλήθειας που εκδηλώνεται στην αγιότητα του βίου, με την αναλήθεια που εισάγεται από τις αμαρτίες των ασθενών μελών της, χωρίς ν' αποκλείονται και ορισμένοι εκπρόσωποι της αγίας ιεραρχίας...». (Ο ΓΕΡΟΝΤΑΣ ΣΙΛΟΥΑΝΟΣ, σελ. 265).

- ...Προσήλωσε το νου σου στο Θεό και θα έρθει η στιγμή κατά την οποία θα αισθανθείς το άγγιγμα του Αιώνιου Πνεύματος στην καρδιά σου. Αυτό το θαυμασίο πλησίασμα του πανάγιου Θεού, υψώνει το πνεύμα στις σφαίρες του άκτιστου Όντος και ο νους λαβαίνει πείρα όλων όσα υπάρχουν εκεί. Η αγάπη ξεχειλίζει σαν ποταμός φωτός σε όλη τη κτίση. Η φυσική καρδιά αισθάνεται αυτή την αγάπη σαν πνευματική, μεταφυσική...». (Η ζωή Του ζωή μου,, σελ.109).

Πρόσκληση προς τους Νέους της Κοινότητας μας.

Προσκαλείστε όλοι οι νέοι και νέες Δημοτικού , Γυμνασίου και Λυκείου στο Περιφερειακό Δημοτικό Σχολείο Αγ. Αναργύρων για το **1^ο Ετήσιο Αθλητικό Φεστιβάλ** που θα πραγματοποιηθεί το **Σάββατο 26 Ιουλίου 2008**. Το Αθλητικό αυτό φεστιβάλ το οποίο διοργανώνεται για πρώτη φορά στο χωριό μας από την Εκκλησία θα περιέχει πρωτάθλημα Ποδοσφαίρου 7x7, Καλαθόσφαιρας 3x3, τάβλι, και άλλα παραδοσιακά παιχνίδια. Για δηλώσεις συμμετοχής παρακαλώ επικοινωνήστε με ένα από τα πιο κάτω τηλέφωνα μέχρι τις **17 Ιουλίου 2008**. Για τις πρωταθλήτριες ομάδες θα δοθούν τιμητικά διπλώματα και μετάλλια.

Τα πρωταθλήματα θα ξεκινήσουν η ώρα 9:00π.μ και θα τελειώσουν γύρω στις 12:00μ.μ. Στη συνέχεια θα ακολουθήσει μια μικρή δεξίωση ένα κέρασμα για όλους όσους θα λάβουν μέρος στα πρωταθλήματα. Παρακαλώ επικοινωνήστε έγκαιρα με ένα από τα πιο κάτω τηλέφωνα. Αιτήσεις συμμετοχής είναι δωρεάν. Π. Γεώργιος Κόρτας 99-134050 και Σάββας Πέτρου 99-550579

ΠΑΤΗΜΑΣΙΕΣ

Μια νύκτα κάποιος άνθρωπος είδε ένα όνειρο. Ονειρεύτηκε πως περπατούσε στην ακρογιαλιά με το Θεό.

Στον ουρανό άστραψαν σκηνές από τη ζωή του. Σε κάθε σκηνή έβλεπε δύο ζευγάρια πατημασιές πάνω στην άμμο. Το ένα άνηκε σε αυτόν και το άλλο στο Θεό. Όταν και η τελευταία σκηνή της ζωής του έλαμψε μπροστά του, κοίταξε πίσω στις πατημασιές στην άμμο.

Παρατήρησε πως πολλές φορές στο δρόμο της ζωής του υπήρχε μόνο ένα ζευγάρι πατημασιές ακόμη πως αυτό συνέβαινε στις πιο δύσκολες και θλιμμένες του στιγμές. Αυτό πραγματικά τον πείραξε και ρώτησε το Θεό.

Θεέ μου, όταν αποφάσισα να σε ακολουθήσω είπες πως θα βαδίζαμε μαζί αυτόν τον δρόμο αλλά παρατήρησα πως στις πιο δύσκολες στιγμές της ζωής μου υπάρχει μόνο ένα ζευγάρι πατημασιές. Δεν καταλαβαίνω γιατί όταν σε χρειαζόμουν πολύ βσύ με αφήνες;

Και ο Θεός απάντησε Πολύ ακριβό μου παιδί, σε αγαπώ και δεν σε άφησα ποτέ. Στις στιγμές της δοκιμασίας και του πόνου που βλέπεις μόνον ένα ζευγάρι πατημασιές σε κρατούσα στην αγκαλιά μου.

ΠΑΡΑΙΝΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΡΟΝΤΟΣ ΠΑΪΣΙΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ

Δυσκολεύουμε πολύ την ζωή μας σήμερα με το ασυλλόγιστο κυνήγι των αγαθών. Δεν εννοούμε να το πάρουμε απόφαση ότι όσο πιο πολλά αγαθά έχουμε, τόσο πιο πολλά προβλήματα προσθέτουμε στον εαυτό μας και στην οικογένεια μας.

- Ποια προβλήματα ακριβώς εννοείς, Γέροντα, ότι μας δημιουργεί το ασυλλόγιστο κυνήγι των αγαθών;
- Φορτωνόμαστε με περιττό άγχος και χάνουμε την πολύτιμη ηρεμία μας. Σκορπιζόμαστε. Αναγκάζεται η γυναίκα να δουλεύει, γιατί δήθεν δεν μας φτάνουν τα λεφτά, με αποτέλεσμα να στερούνται τα παιδιά τη μάνα τους. Με λίγα λόγια χάνουμε το στόχο μας σαν οικογένεια.

- **Κι όμως οι περισσότεροι αυτή την ψευδαίσθηση έχουμε, ότι δεν τα βγάζουμε πέρα και γι' αυτό δουλεύουν όλο και περισσότερο οι γυναίκες;**

Δεν τα βγάζουμε πέρα, γιατί θέλουμε να έχουμε βίντεο, τηλεόραση, καινούργιο αυτοκίνητο στολίδια πολλά και μετά μας πιάνει άγχος και δεν σταματάμε πουθενά. Θέλουμε όλο και περισσότερα, με αποτέλεσμα να παραμελούμε τα παιδιά μας. Μεγάλο λάθος. Πρέπει να το καταλάβουμε. Ν απασχολείται μόνο το ένα μέλος της οικογένειας και να αρκούμαστε στα λίγα. Τότε δεν θα υπάρχει πρόβλημα.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ Ι.Ν. Αγ.Θεοδώρου του Τήρωνος

6	Ιουλίου	Κυριακή	Γ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Κυριακής μεγαλομ (7 Ιουλίου)
13	Ιουλίου	Κυριακή	Δ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Σύναξις Αρχ. Γαβριήλ
17	Ιουλίου	Πέμπτη	Μαρίνης μεγαλομ.,
20	Ιουλίου	Κυριακή	Ε' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Ήλιού Προφήτου του Θεσβίτου
25	Ιουλίου	Παρασκευή	Αγρυπνία εις μνήμην Παρασκευής όσιομάρτυρος και Κοίμησις Αγ. Άννης
27	Ιουλίου	Κυριακή	ΣΤ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Παντελεήμονος ίαματικού, Ειρήνης Χρυσοβαλάντου (28 Ιουλίου)

Οι Εσπερινοί του Σαββάτου για το Μήνα Ιούλιο θα αρχίζουν η ώρα 6μ.μ και την Κυριακή ο Όρθρος θα αρχίζει η ώρα 6:30π.μ. Ιδιαίτερες ευχαριστίες στο τυπογραφείο Χριστάκη Χαραλάμπους το οποίο ανέλαβε τα έξοδα του μηνιαίου περιοδικού μας.

Υπεύθυνος Έκδοσης: Πρεσβύτερος Γεώργιος Κότσας Τηλ: 99-134050